

यान्प्रयोऽन्वत्प्यत् धिह्याः AV. 2, 38, 1. प्रजा अन्वत्प्यमानम् 2. मा पुत्र-
मनुत्प्यथाः MBh. 7, 2195. Auch act.: तदा युद्धं धार्तराष्ट्राऽन्वत्प्यत् be-
reuen 5, 1822. राज्यनाशम् u. s. w. अन्वत्प्यत् sich grämend um 11, 182.
— caus. Jmd Schmerz bereiten, betrüben: निरुहः किमिवानुतापयेद्द
वाक्षैर्विषयैर्विपश्चितम् Ragh. 8, 88. — Vgl. अनुताप, अनुतापन.

— प्रत्यनु pass. Reue empfinden: यदि दत्त्वा वीरा राजन्पुनः प्रत्यनुत्प्य-
से R. 2, 12, 36.

— समनु pass. dass.: मोहादर्धर्मं यः कृत्वा पुनः समनुत्प्यते MBh. 13,
5335.

— अभि 1) erwärmen, erhitzen; bescheinen AV. 19, 28, 3. यथा स्म ते
विरोहते अभितप्तमिवानति 4, 1, 3. सर्वेषु सुवर्गेषु लेकिध्वमितपन्नेति TBa.
1, 2, 4, 1. स (प्रजापतिः) तपो ऽतप्यत स तपस्तप्त्वेमां लोकानमृजत पृथि-
वीमत्तरिक्तं दिवं तां लोकानभ्यतपत् (nach Sū. = पर्यालोचितवान्) तेभ्यो
ऽभितप्तेभ्यस्त्रीणि श्रोतीष्यजायत AIT. Bā. 5, 32. AIT. UP. 1, 4, 3, 2. KĀND.
UP. 2, 23, 3, 4, 7, 11, 1. Bāg. P. 3, 6, 11. अन्वत्प्यत् mit transit. (!) Bed.
ÇĀKH. Br. in Ind. St. 2, 303. अभितप्ता दारयति शिलाम् VARĀH. BRH. S. 53,
116. अभितप्तमयो ऽपि मार्दवं भजते Ragh. 8, 43. यत्र क्वचन स्पन्देनाभितपति
(आदित्यः) Bāg. P. 5, 21, 9. ÇĀT. Br. 13, 3, 8, 6. 11, 3, 8, 2. fgg. KĀTJ. Çu.
2, 3, 26. दिवाकराभितप्त Suçr. 1, 176, 12. KUMĀRAS. 5, 21. RĪ. 4, 14. — 2)
schmerzen: चित्रपत्त शिरो मास्याभिताप्सत् PĀR. GRHJ. 3, 6. — 3) durch
Gluth quälen, — mitnehmen; quälen, peinigen; pass. Schmerz empfin-
den, leiden: वयं राजन् ज्ञाठरेणाभितप्ता यथाग्निना कोटरस्थेन वृत्ताः Bāg.
P. 4, 17, 10. अभितप्तः श्रैः MBh. 6, 5771. f. 5, 7216. व्यसनैरभितप्तस्य
नरस्य विनशिष्यतः 13, 1815. द्वाभ्यामपि — शोकाभ्यामभितप्यते R. 2, 62,
5. द्वन्द्वेरेव — जगत्सर्वमभितप्तमिदं सदा R. GORR. 2, 84, 20. धातुर्बधाभितप्तेन
त्रया Bāg. P. 4, 11, 9. भार्या स्वामेव ताम् — परिज्ञायाभ्यतप्यत KATHĪS.
21, 72. तस्मात्किमभितप्यते वाक्शरैरुपकृतसि MBh. 7, 6555. अभितप्त
sich grämend um (acc.): स्त्रीणाम् — राममेवाभितप्तानां शुश्राव परिदेवनम्
R. 2, 57, 15. — caus. durch Gluth quälen, — mitnehmen: स पाण्डुवार्क-
युगात्तार्कः कुत्रभ्यतीततपत् MBh. 7, 1417. वक्रितेजोऽभितापिताः 14, 1742.
RĪ. 1, 13, 15. — Vgl. अभिताप.

— अत्र Wärme herabstrahlen, herabscheinen: मृकृदेषाव तपति चरुही
गोषु गौरपि AV. 12, 4, 39. — caus. von oben herab erwärmen, — be-
scheinen: अथावताप्य पृथिवीं पूषा दिवससंज्ञये । जगामास्तम् MBh. 5, 7162.
— Vgl. अन्वत्प्यत्कुलस्थित, अन्वत्प्यत्.

— आ 1) Wärme ausstrahlen, scheinen: शं ते सूर्य आ तपत् AV. 8, 2, 14,
6, 12. अग्निर्दिव आ तपति 12, 1, 20, 3, 50. VS. 31, 20. KAUC. 137. या आतपति
वर्षति im Sonnenschein ÇĀT. Br. 5, 3, 4, 13. 14, 1, 4, 33. — 2) erhitzen,
ausglühen: आतप्तज्ञान्बूनदभूषिताङ्ग HARIV. 15769; vgl. u. तप् 2 am Ende.
— 3) pass. a) Schmerz empfinden, — leiden: आतप्यमानकृदये Bāg. P.
3, 31, 13. — b) in Verbindung mit तपस् sich kasteien: आतप्यत — तपः
Bāg. P. 2, 9, 8. — Vgl. आतप् fgg.

— अभ्या es Jmd heissmachen d. h. bedrängen: अभ्यातपति माघान्युर्यो
वृनुषामरातयः RV. 7, 83, 5.

— उद् 1) erwärmen, erhitzen: मैत्रस्य पाणिमुत्तपति P. 1, 3, 27, Vārtt.,
Sch. महौ वितपत्यर्कः Vop. 23, 20. ausglühen: उत्तपति सुवर्णं सुवर्णकारः
P. 3, 1, 88, Sch. उत्तपताप्रभ RĀGĀ-TAR. 4, 368; vgl. u. तप् 2 am Ende.
Ist das zur Erkl. von उत्तप H. a. n. 3, 251 gebrauchte चञ्चल etwa in der

Bed. flüssig, geschmolzen zu fassen? MRD. t. 97 hat st. dessen तप्त. med.
sich (ein Glied) wärmen P. 1, 3, 27, Vārtt. उत्तपते पाणिम् Sch. Vop. 23,
20. intrans. P. 1, 3, 27. Vop. 23, 20. नाधिह्य उत्तपेरन् LĀTJ. 3, 3, 17.
brennen P., Sch. तीव्रमुत्तपानो ऽयमशक्यः सोढुमातपः BHĀT. 8, 15.
— 2) Schmerz verursachen, quälen, peinigen, Jmd zusetzen: अग्नि-
शं निरुहकृष्णः कर्णेषु कुसुमेषु रूतपति यदिशिखिः ÇĪC. 9, 67. तुडुत्तप RĀGĀ-
TAR. 2, 21. विमाननात्तप 6, 277. दुःखोत्तप वचः so v. a. von Schmerz er-
füllt 3, 183. उत्तप = संतप H. a. n. = परिस्तुत MRD. — caus. erwärmen:
यथा चोत्तापितं वीजं कपाले यत्र तत्र वा । प्राप्याप्यङ्कुरहेतुत्वमवीजत्वात्
जायते ॥ MBh. 12, 11884. — Vgl. उत्तप, उत्ताप.

— उप 1) erwärmen, erhitzen: तानीषाद्वोपतप्य ÇĀT. Br. 2, 3, 2, 14.
क्षायामुपसर्पति । एतेना दैतडुपतपदाचतते 11, 1, 5, 2. उपतप्तोदका नद्यः
R. 2, 59, 9. — 2) Schmerz fühlen, unwohl werden: आकृताग्निश्रेडुपतपेत्
ĀÇV. GRHJ. 4, 1. उपतप्तास्वनुपतप्तानामाव्यम् KĀTJ. ÇR. 22, 3, 23. — 3) über
Jmd (gen.) kommen (von einem Unwohlsein) oder unpers. es wird Jmd
(gen.) unwohl: स किं म एतडुपतपसि यो ऽकृमनेन न प्रेष्यामि KĀND. UP.
3, 16, 7. यदि दीक्षितस्योपतपेत् unpers. ÇĀT. Br. 12, 3, 5, 2. Auch mit dem
acc. der Person: तं चेदेतस्मिन्वयसि किंचिडुपतपेत् KĀND. UP. 3, 16, 2, 4.
6. — 4) pass. a) Schmerz fühlen, unwohl werden, leiden: दीक्षितश्रेडुप-
तप्यते KĀTJ. ÇR. 25, 13, 20. स्वैरुपतप्यते Suçr. 1, 21, 16. मानसेन दुःखेन
शरीरमुपतप्यते । अयःपिण्डेन तप्तेन कुम्भसंस्थमिवादकम् (hier heiss wer-
den) ॥ MBh. 3, 71. यस्यमेव कवय आत्मानमविरतं विविधवृत्तिनसंसारप-
रितापोपतप्यमानमनुसचनं स्नापयतः Bāg. P. 5, 6, 18. विष्णुत्रंवाकिन्या-
मुपतप्यते 26, 22. उपातप्यत (BURN.: fut attaqué par l'incendie) 4, 28, 12.
गृहपतिरुपतप्यते VARĀH. BRH. S. 32, 66. उपतप्यमानमलक्ष्मिभिः अग्नि-
तैः ÇĪC. 9, 65. — b) mit तपस् Kasteiung leiden: उपं तप्यामकृ तपः AV.
7, 61, 2, 1. — caus. 1) anzünden, verbrennen: (अग्ने) न नो गृह्णाणामुपं तो-
तपासि AV. 6, 32, 1. — 2) Schmerz bereiten, kasteien: स समिद्धे महृत्य-
मौ शरीरमुपतापयन् (als Kasteiung) MBh. 3, 10708. मनुष्या यदि वा देवाः
शरीरमुपताप्य वै 13, 7563. es Jmd heiss machen, Jmd zusetzen, bedrän-
gen: विष्णुक्रोपतापितः Bāg. P. 9, 4, 33. तमपि — दण्डेनोपतापयेत् als
Erkl. von घोषेत् KULL. zu M. 9, 273. — Vgl. उपतपत् fgg.

— समुप pass. Schmerz empfinden: अर्थधर्मोपघाताद्धि मनः समुपतप्यते
MBh. 2, 856.

— नि Gluth herabstrahlen: तदाङ्कनिशोचति नितपति वर्षिष्यति वा
इति KĀND. UP. 7, 11, 1. niederbrennen: द्विषतो नितपन् AV. 19, 28, 3.

— निस् (स wird ष nach P. 8, 3, 102, wenn nicht von einer stets wie-
derkehrenden Handlung die Rede geht) 1) versengen: निष्टप्तं रत्नो नि-
ष्टप्ता अरातयः VS. 1, 7. निष्टप्तैकदेशा बहवो निष्टप्ताश्च तथापरं MBh. 1,
8215. — 2) ausglühen, bāhen: यथा क्षिरायं निष्टपेदेवमेनमग्निष्टुनिष्टपति
PAÑĀV. Br. 17, 6, 2, 17. निष्टपति सुवर्णम् (von einer einmaligen Hand-
lung), aber निस्तपति सुवर्णं सुवर्णकारः P., Sch. निष्टप्तकनकप्रभ MBh. 6,
228. 13, 833. 15, 670. R. 3, 58, 33. DAÇAK. in BENF. Chr. 198, 23. (अग्निः)
उपव्युपमरणी निष्टपेत् TBa. 1, 1, 9, 2, 1, 3, 5. तं निष्टपत्तं तपसा धर्मम्
ausglühen so v. a. läutern, von den Schlacken befreien MBh. 7, 9458. —
3) erwärmen: यस्तु सूर्येण निष्टप्तं गाङ्गेयं पिबते जलम् MBh. 13, 1796. सु-
निष्टप्ततावसित्त HARIV. 8440. gar braten, rösten: इदं (मांसं) मेध्यामिदं
स्वाडु निष्टप्तमग्निना R. 2, 97, 2. तं (कृष्णमृगं) तु पक्वं समाज्ञाय निष्टप्तं कि-